

**ДИРЕКТИВА 2005/65/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ
И НА СЪВЕТА**

от 26 октомври 2005 година

за повишаване на сигурността на пристанищата

(текст от значение за ЕИП)

Член 1

Предмет

1. Основната цел на настоящата директива е да въведе мерки на Общността, които да повишат сигурността на пристанищата пред лицето на заплахите от инциденти по сигурността. Настоящата директива също така осигурява, че мерките по сигурността, предприети в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004, получават допълнителни предимства от увеличената сигурност на пристанищата.

2. Мерките, посочени в параграф 1, се състоят от:

- а) общи основни правила за мерките за сигурност на пристанищата;
- б) механизъм за изпълнение на тези правила;
- в) съответни механизми за проверка на съответствието.

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива установява мерки за сигурност, които следва да бъдат спазвани в пристанищата. Държавите-членки могат да прилагат разпоредбите на настоящата директива в зоните около пристанищата.

2. Мерките, предвидени в настоящата директива, се прилагат за всяко пристанище, разположено на територията на държавата-членка, в което се намират едно или повече пристанищни съоръжения, включени в съответния план за сигурност на съоръженията в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004. Настоящата директива не се прилага за военните съоръжения на пристанището.

3. Държавите-членки дефинират за всяко пристанище границите на пристанището за целите на настоящата директива, като съответно вземат предвид информацията, получена при оценката на сигурността на пристанището.

4. Когато границите на дадено пристанищно съоръжение по смисъла на Регламент (ЕО) № 725/2004 са определени от държавата-членка като ефективно включващи пристанището, съответните разпоредби на Регламент (ЕО) № 725/2004 имат предимство пред разпоредбите на настоящата директива.

Член 3

Определения

По смисъла на настоящата директива:

1. „пристанище“ означава всяка определена зона от земя и вода с граници, определени от държавата-членка, в която е разположено пристанището, включваща инфраструктура и оборудване, проектирани за улесняване на морските транспортни търговски операции;

▼B

2. „взаимодействие кораб-пристанище“ означава взаимодействието, което възниква, когато кораб бъде директно и непосредствено засегнат от действия, включващи движението на хора или товари или предоставянето на пристанищни услуги към и от кораба;
3. „пристанищно съоръжение“ означава мястото, където се извършва взаимодействието кораб-пристанище; то включва, райони, като котвени стоянки, кейови места и подходи откъм морето, ако е подходящо;
4. „лице за контакти относно сигурността на пристанището“ означава органът, определен от всяка държава-членка да служи като контактна точка за Комисията и другите държави-членки, както и да улеснява, следи и предоставя информация във връзка с прилагането на мерките за сигурност на пристанищата, предвидени в настоящата директива;
5. „орган за сигурност на пристанищата“ означава упълномощения орган, отговорен по въпросите на сигурността в дадено пристанище.

*Член 4***Координация с мерките, предприети при прилагането на Регламент (ЕО) № 725/2004**

Държавите-членки гарантират, че мерките за сигурност на пристанищата, въведени чрез настоящата директива, са строго координирани с мерките, предприети в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004.

*Член 5***Орган за сигурност на пристанищата**

1. Държавите-членки определят орган за сигурност на пристанищата за всяко пристанище от включените в настоящата директива. Един орган за сигурност на пристанищата може да бъде определен за повече от едно пристанище.
2. Органът за сигурност на пристанището е отговорен за подготовката и изпълнението на плановете за сигурност на пристанището, които се базират на констатациите от оценките на сигурността на пристанището.
3. Държавите-членки могат да определят „компетентния орган за морската сигурност“, предвиден в Регламент (ЕО) № 725/2004, като орган за сигурността на пристанището.

*Член 6***Оценка на сигурността на пристанището**

1. Държавите-членки осигуряват, че оценките на сигурността на пристанището се извършват за пристанищата, включени в настоящата директива. При тези оценки се отчитат специфичните особености на различните части от дадено пристанище и когато съответният орган на държавата-членка счете това за необходимо, на съседните зони, ако те имат влияние върху сигурността в пристанището; отчитат се също така оценките на пристанищните съоръжения, извършени в техните граници в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004.
2. Всяка оценка на сигурността на пристанището се извършва при отчитане, като минимум, на подробните изисквания, посочени в приложение I.
3. Оценките на сигурността на пристанището могат да бъдат извършвани от призната организация по сигурността, както е посочено в член 11.

▼B

4. Оценките на сигурността на пристанището се одобряват от съответната държава-членка.

*Член 7***План за сигурност на пристанището**

1. При спазване на констатациите от оценките на сигурността на пристанището държавите-членки гарантират разработването, поддържането и обновяването на планове за сигурност на пристанищата. В плановете за сигурност на пристанищата адекватно се разглеждат специфичните особености на различните части от дадено пристанище и се интегрират плановете за сигурност за пристанищните съоръжения в техните граници, установени в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004.

2. Плановете за сигурност на пристанищата установяват за всяко от различните нива на сигурност, посочени в член 8:

- а) процедурите, които трябва да се следват;
- б) мерките, които трябва да се въведат;
- в) действията, които трябва да бъдат предприети.

3. Всеки план за сигурност на пристанище се разработва при отчитане, като минимум, на подробните изисквания, посочени в приложение II. Когато се налага в необходимата степен, планът за сигурността на пристанището включва мерки за сигурност, които трябва да се прилагат спрямо пътниците и превозните средства, определени за качване на морските съдове, превозващи пътници и превозни средства. В случай на извършване на международни морски транспортни услуги съответните държави-членки си сътрудничат при извършване на оценките на сигурността.

4. Плановете за сигурност на пристанищата могат да бъдат разработени от призната организация по сигурността, както е посочено в член 11.

5. Плановете за сигурност на пристанищата се одобряват от съответната държава-членка преди да започне тяхното изпълнение.

6. Държавите-членки гарантират, че изпълнението на плановете за сигурност на пристанищата се наблюдава. Наблюдението се координира с други контролни дейности, извършвани в пристанищата.

7. Държавите-членки осигуряват, че се провеждат адекватни тренировки, като се вземат предвид основните изисквания за тренировъчно обучение, изброени в приложение III.

*Член 8***Нива на сигурност**

1. Държавите-членки въвеждат система от нива на сигурност за пристанищата или части от пристанищата.

2. Има три нива на сигурност, определени в Регламент (ЕО) № 725/2004:

- „Първо ниво на сигурност“ означава нивото, при което през цялото време в пристанището се прилагат минималните съответни защитни мерки за сигурност;
- „Второ ниво на сигурност“ означава нивото, при което в резултат от увеличен риск от възникване на инциденти, свързани със сигурността, за определен период от време в пристанището се прилагат съответните допълнителни защитни мерки за сигурност;

▼B

— „Трето ниво на сигурност“ означава нивото, при което за ограничен период от време в пристанището се прилагат допълнителни специфични защитни мерки за сигурност, когато е вероятно или предстои да възникне инцидент по сигурността, въпреки че може да се окаже невъзможно да се идентифицира точната мишена.

3. Държавите-членки определят използваните нива на сигурност за всяко пристанище или част от пристанище. На всяко ниво на сигурност държавата-членка може да реши, че в различните части от пристанището могат да бъдат въведени различни мерки за сигурност в зависимост от констатациите от оценките на сигурността на пристанищата.

4. Държавите-членки съобщават на съответното лице или лица за нивото на сигурност, което е в сила за всяко пристанище или част от пристанище, както и за всяка промяна в него.

*Член 9***Офицер по сигурността на пристанището**

1. Всяка държава-членка определя офицер по сигурността на пристанището за всяко пристанище. Когато съществува на практика такава възможност, всяко пристанище има отделен офицер по сигурността на пристанището, като е възможно, при необходимост, да се ползва един общ офицер по сигурността за повече от едно пристанище.

2. Офицерът по сигурността на пристанището изпълнява ролята на контактна точка по въпросите, свързани със сигурността на пристанището.

3. Когато офицерът по сигурността на пристанището не е офицерът по сигурността на пристанищното/ите съоръжение/я в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004, между двете лица се осигурява тясно сътрудничество.

*Член 10***Прегледи**

1. Държавите-членки гарантират, че на оценките на сигурността на пристанищата и плановете за сигурност на пристанищата се прави преглед, при необходимост. Прегледът се извършва най-малко веднъж на всеки пет години.

2. Обхватът на прегледа е този, посочен в член 6 или член 7.

*Член 11***Признати организации по сигурността**

Държавите-членки могат да определят официално признати организации по сигурността за изпълнение на целите, посочени в настоящата директива. Признатите организации по сигурността изпълняват условията, посочени в приложение IV.

*Член 12***Лице за контакти във връзка със сигурността на пристанищата**

Държавите-членки определят лице за контакти във връзка с въпросите на сигурността на пристанищата. Държавите-членки могат да определят като лице за контакти във връзка с въпросите на сигурността на пристанищата лицето за контакти, определено съгласно Регламент (ЕО) № 725/2004. Лицето за контакти във връзка със сигурността на пристанищата предава на Комисията списъка с пристанищата, обхванати от настоящата директива, и я информира за всяка промяна в този списък.

▼ **B***Член 13***Изпълнение и проверяване на съответствието**

1. Държавите-членки създават система, която осигурява адекватен и редовен надзор върху плановете за сигурност на пристанищата и тяхното прилагане.
2. Комисията, в сътрудничество с лицата за контакти, посочени в член 12, следи за изпълнението на настоящата директива от държавите-членки.
3. Този надзор се извършва съвместно с проверките, предвидени в член 9, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 725/2004.

▼ **M2***Член 14***Изменения на приложения I—IV**

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 14а за изменение на приложения I—IV с оглед на адаптирането им към опита, натрупан при тяхното прилагане, без да се разширява приложното поле на настоящата директива.

Когато в случай на изменения, необходими за адаптирането на приложения I—IV, това се налага поради наложителни причини за спешност, към делегираните актове, приети съгласно настоящия член, се прилага процедурата, предвидена в член 14б.

*Член 14а***Упражняване на делегирането**

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 14 се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 26 юли 2019 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 14, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ⁽¹⁾.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

⁽¹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

▼ M2

6. Делегиран акт, приет съгласно член 14, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

*Член 14б***Процедура по спешност**

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.

2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 14а, параграф 6. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.

▼ B*Член 16***Поверителност и разпространяване на информация**

1. При прилагането на настоящата директива Комисията, в съответствие с Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом ⁽¹⁾, предприема съответните мерки за защита на информацията, подлежаща на изискване за поверителност, до която тя има достъп или която ѝ се съобщава от държавите-членки.

Държавите-членки предприемат еквивалентни мерки в съответствие с националното си законодателство.

2. Персоналът, който извършва проверките по сигурността или има достъп до поверителна информация, свързана с настоящата директива, подлежи на ограничения до съответно ниво на сигурност, одобрено от държавата-членка, на която е гражданин съответното лице.

*Член 17***Санкции**

Държавите-членки гарантират, че са въведени ефективни, съразмерни и възпиращи санкции в случай на нарушаване на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива.

⁽¹⁾ ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1. Решение, последно изменено с Решение 2005/94/ЕО, Евратом (ОВ L 31, 4.2.2005 г., стр. 66).

Член 18

Изпълнение

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива преди 15 юни 2007 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 19

Доклад за оценка

До 15 декември 2008 г. и след това на всеки пет години Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, който, освен върху всичко останало, се основава и върху информацията, получена в съответствие с член 13. В доклада Комисията анализира съответствието с настоящата директива на държавите-членки, както и ефективността на предприетите мерки. При необходимост Комисията представя предложения за допълнителни мерки.

Член 20

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 21

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки, които имат пристанища, както е посочено в член 2, параграф 2.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОЦЕНКА НА СИГУРНОСТТА НА ПРИСТАНИЩЕТО

Оценката на сигурността на пристанището е основата за плана за сигурност на пристанището и неговото прилагане. Оценката на сигурността на пристанището включва най-малко следното:

- определяне и оценка на важните активи и инфраструктура, които е необходимо да бъдат защитени;
- определяне на възможни заплахи за най-важните активи и инфраструктура и вероятността от възникването на такива заплахи с оглед установяване и степенуване на мерки за сигурност;
- определяне, избор и поддръждане по приоритет на мерки за противодействие и процедурни промени и тяхното ниво на ефективност за намаляване на уязвимостта; и
- определяне на уязвимите места в инфраструктурата, политиките и процедурите, като се отчита и човешкият фактор.

За тази цел оценката следва като минимум да:

- определя всички зони, които имат отношение към сигурността на пристанищата, като по този начин се дефинират границите на пристанищата. Това включва пристанищните съоръжения, които вече са включени в Регламент (ЕО) № 725/2004, и чиято оценка на риска служи като основа;
- определя въпросите на сигурността, възникващи вследствие на взаимодействието между пристанищните съоръжения и другите мерки за сигурност на пристанището;
- определя кой персонал на пристанището ще бъде предмет на проверка за произход и/или проучване за достъп във връзка с работата му в зони с висок риск;
- подразделя, ако е полезно, пристанището в съответствие с вероятността от възникване на инциденти, свързани със сигурността. Преценката на зоните се извършва не само по директен профил като потенциална цел, но също така и по потенциалната им роля на преходни зони, когато потенциална цел са съседни зони;
- определя измененията на риска, например във връзка с различните сезони;
- определя специфичните характеристики на всяка подзона, като например местоположение, достъп, електроснабдяване, комуникационна система, собственост и ползватели, както и други елементи, за които се счита, че са свързани със сигурността;
- определя потенциалните сценарии за заплаха на пристанището. Цялото пристанище или специфични части от неговата инфраструктура, товари, багаж, хора или транспортно оборудване в пристанището могат да бъдат пряка цел на идентифицирана заплаха;
- определя специфичните последици от сценария за заплаха. Последиците могат да окажат влияние върху една или повече подзони. Определят се както преките, така и непреките последици. Специално внимание се обръща върху риска от човешки жертви;
- определя възможността за ефекти от натрупване при инциденти по сигурността;
- определя уязвимостта на всяка подзона;
- определя всички организационни аспекти, свързани с общата сигурност на пристанищата, включително разделението на всички свързани със сигурността органи, съществуващите правила и процедури;
- определя уязвимостта във връзка с въпросите на сигурността по пристанищата, свързани с организационни, законодателни и процедурни аспекти;

▼B

- определя мерките, процедурите и действията, насочени към намаляване на критичните уязвимости. Специално внимание се отделя на необходимостта от и средствата за контрол на достъпа или ограниченията за цялото пристанище или специфични части от него, включително идентификацията на пътници, персонал по пристанището или други работници, посетители и корабни екипажи, изискванията за наблюдение на зони или дейности, контрола на товари и багаж. Мерките, процедурите и действията следва да бъдат съвместими с отбелязания риск, който може да бъде различен за различните зони по пристанището;
- определя как мерките, процедурите и действията да бъдат засилени в случай на повишаване на нивото на сигурност;
- определя специфичните изисквания за действие при установени въпроси, касаещи сигурността, като например „подозрителни“ товари, багаж, големи контейнери, принадлежности или лица, пакети с неизвестно съдържание, известни опасности (например, бомби). Изисква се анализиране на желаните условия или за предотвратяване на риска, който съществува в момента, или след преместването му в обезопасена зона;
- определя мерките, процедурите и действията, насочени към ограничаване и намаляване на последиците;
- определя разпределението на задачите, позволяващо съответното правилно прилагане на определените мерки, процедури и действия;
- обръща специално внимание, при необходимост, на връзките с други планове за сигурност (например, планове за сигурност на пристанищните съоръжения) и други съществуващи мерки по сигурността. Внимание се обръща също така на връзката с други планове за действие (например, аварийен план за действие при разлив на нефт, план за организиране на непрекъсната работа в пристанището, план при Происшествия с ядрени материали и др.);
- определя изискванията за комуникация, необходими за изпълнението на мерките и процедурите;
- обръща специално внимание на мерките за защита от разкриване на информация, касаеща сигурността;
- определя изискванията на принципа „необходимо да се знае“ за всички, които участват пряко, както и при необходимост, за всички останали.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПЛАН ЗА СИГУРНОСТ НА ПРИСТАНИЩЕТО

Планът за сигурност на пристанището установява ангажиментите по сигурността на пристанището. Той следва да се базира на констатациите от оценката на сигурността на пристанището. В него ясно се посочват подробни мерки. Той следва да съдържа механизъм за контрол, който позволява, при необходимост, да се предприемат съответните коригиращи мерки.

Планът за сигурност на пристанището се основава на следните общи аспекти:

- дефиниране на всички зони, свързани със сигурността на пристанището. В зависимост от оценката на сигурността на пристанището мерките, процедурите и действията могат да се различават в различните подзони. В действителност в някои подзони може да се изискват по-строги превантивни мерки, отколкото в други. Специално внимание се обръща на връзката между подзоните, както е определено в оценката на сигурността на пристанището;
- осигуряване на координация между мерките за сигурност в зоните с различни характеристики по отношение на сигурността;
- осигуряване при необходимост на различни мерки както по отношение на различните части от пристанището и променливите нива на сигурност, така и по отношение на специфичното разузнаване;
- определяне на организационна структура, осигуряваща повишаване на сигурността на пристанището.

Въз основа на тези общи аспекти планът за сигурност на пристанището определя задачи и работни планове в следните области:

- изисквания за достъпа. За някои зони изискванията следва да влизат в сила само когато нивата на сигурност надвишат минималните прагове. Всички изисквания и прагове следва да бъдат изчерпателно включени в плана за сигурност на пристанището;
- изисквания за контрол на самоличност, багаж и товари. Изискванията може да се прилагат или да не се прилагат в подзоните; изискванията може да се прилагат или да не се прилагат изцяло в различните подзони. Лицата, които влизат или се намират в дадена подзона, може да подлежат на контрол. Планът за сигурност на пристанището по съответен начин отговаря на констатациите от оценката на сигурността на пристанището, която е средството за определяне на изискванията за сигурността за всяка подзона и всяко ниво на сигурност. Когато за целите на сигурността по пристанището са създадени специални идентификационни карти, трябва да се установят ясни процедури за издаването, контрола на използването и връщането на тези документи. При тези процедури се отчитат специфичните особености на определени групи ползватели по пристанищата, разрешаващи прилагането на специални мерки с цел ограничаване на отрицателния ефект от изискванията за контрол на достъпа. Тези категории като минимум ще включват моряците, длъжностните лица от упълномощените органи, лица, които редовно работят по пристанището или редовно го посещават, лица, които живеят по пристанището и лица, които работят по пристанището или го посещават в определени случаи;
- взаимодействие с органите за контрол на товарите, багажа и пътниците. При необходимост планът трябва да предвижда свързване на информационните системи и системите за контрол на сигурността на тези органи, включително и системите за контрол на сигурността преди пристигане, ако има такива;
- процедури и мерки за третиране на подозрителни товари, багаж, бункери, принадлежности или лица, включително определяне на зоните за сигурност, както и други въпроси, свързани със сигурността, както и нарушения на сигурността на пристанището;
- наблюдение за спазване на изискванията за подзоните или дейностите в подзоните. Необходимостта от технически решения, както и самите решения се определят в зависимост от оценката на сигурността на пристанището;
- сигнализация. Зоните с достъп и/или контролни изисквания следва да бъдат снабдени със съответната сигнализация. При изискванията за контрол и достъп се отчитат всички съответни съществуващи закони и практики. Наблюдението на дейностите следва да бъде указано по съответния начин, ако това се изисква от националното законодателство;

▼B

- комуникации и разрешителни за получаване на информация, свързана със сигурността. Цялата информация, свързана със сигурността, следва да бъде предавана в съответствие със стандартите за разрешителни за получаване на информация, свързана със сигурността, включени в плана. Като се отчита чувствителността на част от информацията, нейното разпространяване се основава на необходимостта от познаването ѝ, като въпреки това при необходимост се включват процедури за предаване на информация на обществото. Стандартите за разрешителни за получаване на информация, свързана със сигурността, представляват част от плана и са насочени към защита срещу разкриване на чувствителната за сигурността информация;
- докладване на инциденти по сигурността. С цел осигуряване на бързи ответни действия в плана за сигурност на пристанището се посочват ясно изискванията за докладване за всички инциденти по сигурността на офицера по сигурността на пристанището и/или на органа за сигурност на пристанището;
- интеграция с други превантивни планове или дейности. Планът по-специално се занимава с интеграцията с други превантивни и контролни дейности, които се извършват в пристанището;
- интеграция с други планове за действие и/или включване на специфични ответни мерки, процедури и действия. В плана подробно се описват взаимодействието и координацията с други планове за действие и планове за спешни мерки. Когато е необходимо, се решават конфликти и се отстраняват недостатъци;
- изисквания за тренировки и учения;
- оперативна организация за сигурност на пристанището и работни процедури. В плана за сигурност на пристанището подробно се посочва организацията за сигурност на пристанището, разделението на задачите ѝ и работните процедури. Също така в него детайлно се описва координацията с офицерите по сигурността на пристанищните съоръжения и офицерите по сигурността на корабите, ако това е необходимо. В плана се очертават задачите на комитета за сигурност на пристанището, ако съществува такъв;
- процедури за адаптиране и обновяване на плана за сигурност на пристанището.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

**ОСНОВНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ТРЕНИРОВЪЧНО ОБУЧЕНИЕ ВЪВ
ВРЪЗКА СЪС СИГУРНОСТТА**

Различни видове тренировъчно обучение, които могат да включват участието на офицерите по сигурността на пристанищните съоръжения съвместно със съответните упълномощени органи на държавите-членки и офицерите по сигурността на компаниите, ако има такива, следва да бъдат провеждани най-малко веднъж през всяка календарна година, като между две обучения не може да има повече от 18 месеца. Заявките за участие на офицерите по сигурността на компаниите или офицерите по сигурността на корабите следва да бъдат подавани, като се отчитат сигурността и влиянието върху работата на кораба. Това тренировъчно обучение проверява комуникацията, координацията, наличността на материални и технически средства и ответните действия. Това тренировъчно обучение може да бъде:

1. пълномащабно или на живо;
2. симулация в зала или семинар;
3. комбинирано с други провеждани тренировки, като например спешни ответни действия или други тренировки на държавните пристанищни органи.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

УСЛОВИЯ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ИЗПЪЛНЕНИ ОТ ПРИЗНАТАТА ОРГАНИЗАЦИЯ ПО СИГУРНОСТТА

Признатата организация по сигурността трябва да може да демонстрира:

1. опит по въпросите на пристанищната сигурност;
2. подходящо познаване на пристанищните операции, включително познания за архитектурата на пристанищата;
3. подходящи познания за други свързани със сигурността операции, имащи потенциално влияние върху сигурността на пристанищата;
4. възможност да оценява вероятните рискове, свързани с пристанищната сигурност;
5. способност да поддържа и усъвършенства опита на персонала си, свързан с пристанищната сигурност;
6. способност да следи за непрекъснатата стабилност на персонала си;
7. способност да поддържа подходящи мерки за избягване на неупълномощено разкриване на чувствителни към сигурността материали или достъп до такива;
8. познаване на съответното национално и международно законодателство и изискванията за сигурността;
9. познаване на текущите заплахи за сигурността и техните модели;
10. способност за разпознаване и откриване на оръжия, опасни вещества и устройства;
11. способност за разпознаване на недискриминационна основа на характеристиките и поведенческите модели на лицата, които има вероятност да представляват заплаха за сигурността на пристанищата;
12. познания за похватите, използвани за заобикаляне на свързаните със сигурността мерки;
13. познания за оборудването и системите за сигурност и наблюдение и техните експлоатационни ограничения.

На признатата организация по сигурността, която е направила оценка на сигурността на пристанището или преглед на такава оценка за дадено пристанище, не се разрешава да разработи или прегледа плана за сигурност на същото пристанище.